

31992L0111

1992.12.30.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 384/47

A TANÁCS 92/111/EGK IRÁNYELVE

(1992. december 14.)

a 77/388/EGK irányelv módosításáról és a hozzáadottérték-adó tekintetében az egyszerűsített eljárás bevezetéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 99. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament ⁽¹⁾ véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel a hozzáadottérték-adó közös rendszerének kiegészítéséről és, tekintettel a fiskális határok megszüntetésére, a 77/388/EGK irányelv módosításáról szóló, 1991. december 16-i 91/680/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ 1993. január 1-jében állapítja meg e rendelkezések hatálybalépésének időpontját valamennyi tagállamban;

mivel e rendelkezések alkalmazásának elősegítése, és a szükséges egyszerűsítések bevezetése céljából 1993. január 1-jei hatállyal kiegészítéseket kell fűzni a hozzáadottérték-adó közös rendszeréhez annak tisztázása érdekében, hogy az adó miként érinti a harmadik területeket, továbbá a Közösség országaival folytatott bizonyos gazdasági műveleteket, valamint annak érdekében, hogy az 1992. december 31-én hatályban lévő rendelkezések és az 1993. január 1-jétől hatályba lépő rendelkezések közötti átmeneti intézkedéseket meghatározzák;

mivel a harmadik terület fogalmát és az import meghatározását ki kell egészíteni a forgalmi adó közös rendszerében a termékek származási helye szerinti semlegesség biztosítása érdekében;

mivel a Közösség vámterületének részét képező bizonyos területek a hozzáadottérték-adó közös rendszerének alkalmazásában harmadik területnek számítanak; mivel ezért a tagállamok és az ilyen területek között zajló kereskedelmi forgalomban a hozzáadottérték-adó vonatkozásában ugyanazon elvek érvényesülnek, mint a Közösség és harmadik államok között lebonyolított forgalomban; mivel biztosítani kell, hogy az ilyen kereskedelmi forgalomban ugyanazon pénzügyi rendelkezések érvényesüljenek, mint amelyek a Közösség vámterületén kívüli területekkel azonos feltételek mellett folytatott kereskedelmi műveletek vonatkozásában érvényesülnének; mivel e rendelkezések eredményeképpen a szállítóeszközökön kívüli termékek ideiglenes behozatalának hozzáadottérték-adó alóli mentessége tekintetében a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1985. július 16-i 85/362/EGK tizenhetedik tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ hatályát veszti;

mivel pontosan meg kell állapítani azt, hogy bizonyos kiviteli műveletek, illetve azokkal egyenértékű műveletek vonatkozásában hogyan fog megvalósulni a mentesség; mivel ennek megfelelően át kell dolgozni a többi vonatkozó irányelvet is;

mivel a Közösség területén belül személyszállítást végző hajók és repülőgépek fedélzetén, illetve vonaton lebonyolított bizonyos műveletek esetében tisztázni kell az adózás helyét;

⁽¹⁾ HL C 337., 1992.12.21.

⁽²⁾ 1992. november 24-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 376., 1991.12.31., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 192., 1985.7.24., 20. o. A legutóbb a 90/237/EGK irányelvvel (HL L 133., 1990.5.24., 91. o.) módosított irányelv.

mivel a tagállamok közötti kereskedelem megadóztatására vonatkozó ideiglenes megállapodásokat úgy kell kiegészíteni, hogy azok egyaránt figyelembe vegyék a Közösségnek a jövedéki adókra vonatkozó rendelkezéseit és a tagállamok között 1993. január 1. után lebonyolítandó bizonyos műveletek megadóztatására vonatkozó részletes szabályok tisztázásának és egyszerűsítésének szükségességét;

mivel a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ külön eljárást és kötelezettségeket rögzít az ilyen termékeknek egy másik tagállamba történő szállítása esetén tett nyilatkozatok vonatkozásában; mivel ennek eredményeképpen bizonyos jövedéki termékekre vonatkozó értékesítések és Közösségen belüli beszerzések utáni adó kivetésében alkalmazott módszereket előnyösen lehet egyszerűsíteni mind az adó megfizetésére kötelezett személyek, mind az illetékes hatóságok számára;

mivel meg kell határozni a 77/388/EGK ⁽²⁾ irányelv 28c. cikkében említett mentesség körét; mivel bizonyos Közösségen belüli műveletek adójának felszámíthatóságát és az adóköteles összeg meghatározásában alkalmazott módszerekkel kapcsolatos rendelkezéseket is ki kell egészíteni;

mivel a Közösségen belül, a 77/388/EGK irányelv 28l. cikkében meghatározott időszakban, az említett irányelv 28b. cikk A. részének (1) bekezdésében említett, nem tagállamban letelepedett adóalanyok által folytatott termékkereskedelemhez kapcsolódó, hazai piacon lebonyolított adóköteles műveletek vonatkozásában olyan egyszerűsítő intézkedéseket kell életbe léptetni, amelyek azonos bánásmódot biztosítanak valamennyi tagállamban; mivel e cél elérése érdekében az ilyen műveletek tekintetében össze kell hangolni az adózás rendjét és az adóalanyt illető rendelkezéseket;

mivel a hazai piac adóalanyára vonatkozó rendelkezések figyelembevétele és az adócsalás, illetve az adókikerülés bizonyos formáinak elkerülése érdekében tisztázni kell a Közösség azon rendelkezéseit, amelyek a 77/388/EGK irányelv 28f. cikkével módosított 17. cikk (3) bekezdésében említett, a hozzáadottértékadó kivetésének helye szerinti országban letelepedett adóalanyok részére történő visszafizetést érintik;

mivel a tagállamok közötti kereskedelemben az importadónak és a kivitel adómentességének 1993. január 1-jétől történő eltörlése

szükségessé teszi átmeneti intézkedések életbe léptetését annak érdekében, hogy biztosítsák a közös hozzáadottértékadó-rendszer semlegességét és elkerüljék a kettős adóztatást, illetve az adóztatás elmaradását;

mivel ezért különleges rendelkezéseket kell hozni azon esetekre, amelyekben az 1993. január 1. előtt megkezdett azon közösségi eljárások, amelyek tárgyat adóalanyok által a fenti időpont előtt lebonyolított, más tagállamokba irányuló termékfeladások vagy -szállítások képezik, nem zárulnak le 1992. december 31-ig;

mivel az ilyen rendelkezéseknek vonatkozniuk kell azon 1993. január 1. előtt lebonyolított adóköteles műveletekre is, amelyek esetében egyedi mentességet alkalmaztak, ami ennek következtében késleltette az adóköteles esemény bekövetkeztét;

mivel azon szállítóeszközökre vonatkozólag is különleges intézkedéseket kell hozni, amelyeket korábban nem egy adott tagállam általános hazai adózási feltételei alapján szereztek be, illetve hoztak be, hanem amelyek nemzeti intézkedések alkalmazásánál fogva adómentességet élveztek amiatt, hogy azokat csak ideiglenes jelleggel hozták be más tagállamokból;

mivel ezen átmeneti intézkedések alkalmazása mind a tagállamok között, mind a harmadik területekkel folytatott műveletek esetében előfeltételként szabja az 1993. január 1-jétől adókötelessé tett műveletek meghatározásának kiegészítését, valamint az ilyen esetekhez kapcsolódóan az adózás helyének, az adókötelezettséget keletkeztető eseménynek és az adó felszámíthatóságának fogalmi tisztázását;

mivel a Spanyol Királyság és az Olasz Köztársaság a jelenlegi gazdasági helyzetére hivatkozva átmeneti intézkedésként kérte a 77/388/EGK irányelv 18. cikke (2) bekezdésének első albekezdése szerinti egyidejű adólevonás elvétől eltérő rendelkezések alkalmazását; mivel a fenti kérésnek két éves, nem meghosszabbítható időtartamra elegendő kell tenni;

mivel ezen irányelv közös rendelkezéseket határoz meg bizonyos Közösségen belüli műveletek kezelésének egyszerűsítése céljából; mivel számos esetben az adott tagállam hatáskörébe tartozik az ilyen rendelkezések alkalmazási feltételeinek meghatározása; mivel egyes tagállamok nem tudják majd a megállapított határidőn belül lezárni a hozzáadottérték-adóval kapcsolatos jogalkotás módosításához szükséges jogalkotói eljárást; mivel emiatt meg kell hosszabbítani az ezen irányelv bevezetésének határidejét; mivel e célra elegendő egy legfeljebb tizenkét hónapos időszak;

mivel ennek megfelelően a 77/388/EGK irányelvet módosítani kell,

⁽¹⁾ HL L 76., 1992.3.23., 1. o.

⁽²⁾ HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 92/77/EGK irányelvvel (HL L 316., 1992.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 77/388/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. a 3. cikk (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Eltérve az (1) bekezdéstől a Francia Köztársasággal, a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával kötött egyezmények és szerződések tekintetében a Monacói Hercegséget és a Man-szigetet az ezen irányelv alkalmazásában nem kell harmadik területként kezelni.

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

- a Monacói Hercegség területéről eredő vagy oda irányuló ügyleteket úgy tekintsék, mintha a Francia Köztársaságból eredő vagy oda irányuló ügyletek lennének,
- a Man-sziget területéről eredő vagy oda irányuló ügyleteket úgy tekintsék, mintha a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága területéről eredő vagy oda irányuló ügyletek lennének.”;

2. a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„b) az a) pont hatálya alá tartozó termékektől eltérő termékek beléptetése a Közösség területére harmadik területről.”;

3. a 7. cikk (3) bekezdésében:

- az első albekezdésben a „16. cikk (1) bekezdése B. részében” szövegrész „az a), b), c) és d) pontjában” szöveggel egészül ki,
- a második albekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„Hasonlóképpen, amikor az (1) bekezdés b) pontjában említett termékek a Közösség területére való beléptetésekor a 33a. cikk (1) bekezdésének b) vagy c) pontjában említett eljárások egyike alá kerülnek, a behozatal helye azon tagállam, amelynek területén az ezen eljárás már nem érvényesül.”;

4. a 8. cikk (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„c) olyan termékek esetében, amelyeket a Közösség területén belül lebonyolított személyszállítás részeként hajók és repülőgépek fedélzetén, illetve vonaton értékesítettek: a személyszállítás indulási helye.

E rendelkezés alkalmazásában:

- »a Közösség területén belül lebonyolított személyszállítás részeként«: a szállításnak azon része, amely harmadik területen megállás nélkül zajlik a személyszállítás indulási és érkezési helye között,

– »a személyszállítás indulási helye«: azon, a Közösség területén belüli első előrelátható hely, ahol az utasok, adott esetben a Közösség területén kívüli útvonalszakaszt követően, felszállhatnak,

– »a személyszállítás érkezési helye«: azon, a Közösség területén belüli utolsó előrelátható hely, ahol a Közösségen belül felszállt utasok, adott esetben a Közösség területén kívüli útvonalszakasz előtt, leszállhatnak.

Menettérti út esetén a visszafelé megtett szakaszt külön szállításnak kell tekinteni.

A Bizottság, szükség esetén megfelelő javaslatok kíséretében, legkésőbb 1993. június 30-ig jelentést nyújt be a Tanácshoz a fogyasztás, illetve a hajók és repülőgépek fedélzetén, vagy vonaton utazóknak nyújtott szolgáltatások – beleértve az éttermi szolgáltatásokat – végrehajtása céljából értékesített termékek adóztatási helyére vonatkozólag.

Az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően a Tanács 1993. december 31-ig egyhangú döntést hoz a Bizottság javaslatáról.

1993. december 31-ig a korábbi szakaszban kifizetett hozzáadottérték-adó levonásának jogával együtt a tagállamok mentességben részesíthetik a járművön való elfogyasztásra értékesített olyan termékek körét – illetve eddig az időpontig fenntarthatják annak adómentességét –, amely adóztatási helyének meghatározása a fenti rendelkezésekkel összhangban történt.”;

5. a 11. cikk B. részének (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóalap azon vám szempontjából meghatározott érték, amelyet a hatályos közösségi rendelkezéseknek megfelelően állapítanak meg; ez vonatkozik a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett termékek behozatalára is.”;

6. A 12. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„b) a 10. cikk (3) bekezdésének második és harmadik albekezdése esetén azon adómértékét kell alkalmazni, amely akkor hatályos, amikor az adó felszámíthatóvá válik.”;

7. a 12. cikk (3) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3a) A hozzáadottérték-adó általános mértékét minden tagállam az adóalap százalékában állapítja meg azonosan mind a termékek, mind pedig a szolgáltatások tekintetében. 1993. január 1-jétől 1996. december 31-ig e százalékos érték legalább 15 %.

A 281. cikk értelmében a Bizottság által benyújtott, az átmeneti intézkedésekről készített beszámoló, illetve a végleges intézkedésekre tett javaslatok alapján a Tanács 1995. december 31-ig egyhangú döntést hoz az 1996. december 31. után alkalmazandó kedvezményes adómértékről, tekintettel az általános adómértékre.

A tagállamok emellett alkalmazhatnak egy vagy két kedvezményes adómértéket is. Ezen adómértékeket az adó alapját képező összeg százalékában kell meghatározni, amely legalább 5 %, és azokat csak a H. mellékletben meghatározott csoportok szerinti termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra lehet érvényesíteni.”;

8. a 14. cikk (1) bekezdésében:

- a c) pontot le kell hagyni,
- a d) pont a következők albekezdéssel egészül ki:

„E mentesség a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében azon termékek behozatalára is vonatkozik, amelyek a fent említett adómentességben részesülhetnek, amennyiben behozatalukra a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében kerül sor.”;

9. a 15. cikkben:

- a 2. pont a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A Bizottság a lehető legrövidebb időn belül javaslatokat nyújt be a Tanácshoz a Közösség adózási szabályainak létrehozására, amelyekben meghatározza az utasok személyi poggyászában szállítható termékek kiskereskedelmi szintű szállítására vonatkozó adómentesség körét és az annak megvalósításával kapcsolatos gyakorlati intézkedéseket. Amíg e szabályok hatályba lépnek:

- az adómentességet a számla vagy az azt helyettesítő egyéb bizonylat azon másodpéldányának bemutatása ellenében lehet adni, amelyet a termék a Közösség területéről történő kilépési helyének vámhivatala pecsételt le,
- a tagállamok korlátokat szabhatnak ezen adómentesség alkalmazásában, kizárhatják az adómentességből az olyan utasoknak értékesített termékeket, akiknek lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye a Közösség területén található, továbbá kiterjeszthetik az adómentességet saját lakosaikra.

A második albekezdés alkalmazásában a »lakóhely vagy szokásos tartózkodási hely«: azon hely, amely az útlevélben, a személyazonosító igazolványban, vagy ezek hiányában az egyéb személyazonossági okmányban szerepel, amelyet érvényesként ismer el azon tagállam, amelynek területén az értékesítés történik.”;

- a 3. pontban szereplő »harmadik országban letelepedett« kifejezés helyébe a »nem belföldön letelepedett« kifejezés lép,
- a 4. pont második albekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Bizottság a lehető legrövidebb időn belül javaslatokat nyújt be a Tanácshoz a Közösség adózási szabályainak létrehozására, amelyekben meghatározza az ezen adómentesség, valamint az 5–9. pontban szabályozott mentességek körét és a végrehajtásukkal kapcsolatos gyakorlati intézkedéseket. Amíg e szabályok hatályba lépnek, a tagállamok korlátozhatják az e bekezdésben szabályozott mentesség terjedelmét.”;

- a 10. pont második albekezdésben szereplő »feltételek és korlátozások« kifejezés helyébe a »korlátozások« kifejezés lép,
- a 10. pont harmadik albekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Azon esetekben, amikor a termékeket nem adják fel és nem szállítják ki az országból, továbbá a szolgáltatások esetében az adómentességet adó-visszatérítés útján is végre lehet hajtani.”;

- a 13. pont helyébe a következő lép:

„(13) Szolgáltatások nyújtása, beleértve a szállítást és az azt kísérő ügyleteket is, de kivéve a 13. cikk értelmében mentesített szolgáltatásokat, amennyiben azok közvetlenül kapcsolódnak a 7. cikk (3) bekezdésének, illetve a 16. cikk (1) bekezdése A. részének rendelkezései hatálya alá tartozó termékek kiviteléhez vagy behozatalához.”;

10. a 28a. cikkben:

- az (1) bekezdés a) pontjának második albekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Eltérve az első albekezdéstől, az olyan Közösségen belüli termékbeszerzések, amelyeket az (1) bekezdés a) pontjában részletezett feltételek mellett egy adóalany vagy nem adóalany jogi személy végez, nem tartoznak a hozzáadottérték-adó fizetési kötelezettségének hatálya alá.”;

- az (1) bekezdés a) pontja a következő ponttal egészül ki:

„c) a Közösségen belül jövedéki termékek ellenszolgáltatás fejében belföldön történő beszerzése olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy által, aki megfelel az a) pont második albekezdésében említett eltérés tekintetében, és amely termékek vonatkozásában a jövedéki adókat a 92/12/EGK irányelv⁽¹⁾ értelmében belföldön ki lehet vetni.

⁽¹⁾ HL L 76., 1992.3.23., 1. o.”

- A következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti eltérés a következők javára szolgál:

- a) azon termékek Közösségen belüli beszerzése, amelyek belföldi értékesítése a 15. cikk 4–10. pontja értelmében adómentességet élvez;

b) az a) pontban foglaltakon kívüli termékek Közösségen belüli beszerzése:

- a 25. cikkben meghatározott átalányadózási rendszer hatálya alá tartozó adóalany által saját mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozása számára; vagy olyan adóalany által, aki csak olyan termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást végez, amely tekintetében a hozzáadottérték-adót nem lehet levonni; vagy nem adóalany jogi személy által,
- olyan összeg ellenében, amelyik a folyó naptári év során nem haladja meg a tagállamok által megállapított küszöbértéket, de amelyik legalább 10 000 ECU-nek megfelelő, nemzeti valutában kifejezett összeg,

továbbá

- feltéve, hogy az előző év folyamán a Közösségen belüli termékbeszerzések teljes összege nem haladta meg a második francia bekezdésében említett küszöbértéket.

A fenti rendelkezések alkalmazására vonatkozó küszöbérték azon termékek Közösségen belüli beszerzésének teljes ellenértékéből áll, kivéve az új szállítóeszközöket és jövedéki termékeket, amely összegből levonják az azon tagállamban esedékes vagy befizetett hozzáadottérték-adót, amelyik államból a termékeket feladták, illetve szállították.”

- az (5) bekezdés b) pontja a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a feltételek közül, amelyekhez a fenti kedvezmény kötődik, egyet nem teljesítenek, akkor a termékeket úgy kell tekinteni, mint amelyeket egy másik tagállamban található rendeltetési helyre szállították át. Ez esetben az átszállítás megtörténte azon időpont, amikor az adott feltétel már nem teljesül.”

- a (6) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A következő beszerzést szintén Közösségen belüli, ellenszolgáltatás fejében végzett termékbeszerzésnek kell tekinteni: termékek felhasználása az Észak-atlanti Szerződés valamelyik résztvevő államának fegyveres erői vagy azok polgári állományának használatára, amelyek megvásárlása nem a tagállamok valamelyikének hazai piacán az adózás rendjét szabályozó általános szabályok alapján történt, amikor az ilyen termékek behozatala nem részesülhetett a 14. cikk (1) bekezdésének g) pontjában részletezett adómentességben.”

11. a 28b. cikk A. részének (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés alkalmazásában a Közösségen belüli termékbeszerzéseket úgy kell tekinteni, mint amelyek után az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően megtörtént az adófizetés, amennyiben a következő feltételek teljesültek:

- a beszerző igazolja, hogy e Közösségen belüli beszerzés az (1) bekezdésben említett tagállamban később lebonyolítandó értékesítés igényeit szolgálja, és amellyel kapcsolatban a címzett minősül az adó megfizetésére kötelezett személynek a 28c. cikk E. részének (3) bekezdésében foglaltak szerint,
- a 22. cikk (6) bekezdése b) pontjának utolsó albekezdésében kifejtett nyilatkozattételi kötelezettségeknek a beszerző eleget tett.”;

12. a 28c. cikk A. részében:

- a c) pont helyébe a következő rendelkezés lép:

„c) az eladó, a vásárló vagy annak nevében más által a vásárló részére feladott vagy hozzá elszállított jövedéki termékeknek olyan adóalanyok vagy nem adóalany jogi személyek által történő értékesítése a 3. cikkben említett területen kívül, ugyanakkor a Közösségen belül, amelyek jogosultak a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdés szerinti eltérésre, amikor a termékek feladása, illetve fuvarozása a 92/12/EGK irányelv 7. cikke (4) és (5) bekezdésének vagy 16. cikkének megfelelően történik.

E mentesség nem vonatkozik a jövedéki termékek olyan, adó fizetésére kötelezett személyek által lebonyolított értékesítéseire, akik részesülnek a 24. cikkben részletezett adómentességben;”,

- a következőkkel egészül ki:

„d) a 28a. cikk (5) bekezdésének b) pontja értelmében azon termékértékesítések, amelyek részesülnek a fent részletezett mentességekben, ha azokra egy másik adóalany nevében kerül sor.”;

13. a 28c. cikk E. része helyébe a következő rendelkezés lép:

„E. Egyéb mentességek

(1) A 16. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

»(1a) Amikor az (1) bekezdésben szabályozott lehetőséget veszik igénybe a tagállamok, megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 16. cikk (1) bekezdésének B. részében említett rendszerek, illetve helyzetek egyikének alávetendő termékek Közösségen belüli beszerzései részesüljenek az ugyanolyan rendelkezések által biztosított előnyökben, mint az ország területén belül azonos feltételek mellett bonyolított termékértékesítések.«

(2) A 16. cikk (2) bekezdésében:

– a »mentesítést adhatnak a következőkre« szövegrész a következő szövegrésszel egészül ki: »egy adóalany által végzett Közösségen belüli termékbeszerzések«. A »kivétel« szövegrész a következő szövegrésszel egészül ki: »a Közösségen kívülre«,

– a következő albekezdésekkel egészül ki:

»A tagállamok, amikor e lehetőséget igénybe veszik, a 29. cikkben szabályozott konzultációtól függően kiterjesztik e mentesség előnyeit az adóalany által lebonyolított Közösségen belüli termékbeszerzésekre, az adóalany részére importtermékként behozott, vagy neki értékesített termékekre, ha azokat az említett személy változatlan állapotban vagy a feldolgozást követően tovább kívánja értékesíteni a 28c. cikk A. részében rögzített feltételekkel, valamint az ilyen értékesítésekhez kapcsolódó szolgáltatásnyújtásokra, amelynek maximális értéke meg egyezik a megelőző tizenkét hónap folyamán, a 28c. cikk A. részében rögzített feltételek mellett, általa lebonyolított termékértékesítések értékével.

A tagállamok megállapíthatnak egy közös maximális összeget azon ügyletekre vonatkozóan, amelyeket az első és második albekezdésekben foglaltak alapján mentesítenek.

(3) A tagállamok különleges intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy a hozzáadottérték-adót ne vessék ki azon Közösségen belüli termékbeszerzésekre, amelyek lebonyolítására a 28b. cikk A. részének (1) bekezdésében foglaltak értelmében annak területén belül kerül sor, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

– a Közösségen belül olyan adóalany szerzi be a terméket, aki nem telepedett le az adott ország területén, de aki a hozzáadottérték-adó tekintetében egy másik tagállam nyilvántartásában szerepel,

– a Közösségen belüli árubeszerzés célja, hogy egy adóalany később termékértékesítéseket bonyolítson az adott ország területén,

– ezen adóalany által így beszerzett termékeket közvetlenül egy másik tagállamból adják fel, illetve szállítják és nem abból, amelyiknek a nyilvántartásában e személy a hozzáadottérték-adó tekintetében szerepel, és e termékek rendeltetési helye azon személynél van, akinek részére a későbbi értékesítést teljesíti,

– azon személy, akinek részére a későbbi értékesítés történik, olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, amelyet a hozzáadottérték-adó tekintetében az ország nyilvántartásában szerepel,

– azon személyt, akinek részére a későbbi értékesítés történik, a 21. cikk 1. pontjának a) alpontja alapján olyan személyként jelölték meg, aki az adó megfizetésére kötelezett az adott ország területén nem letelepedett adóalany által értékesített termékek után.”;

14. a 28d. cikk (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Eltérve a (2) bekezdéstől, az adó felszámíthatóvá válik a 22. cikk (3) bekezdése a) pontjának első albekezdésében meghatározott számla vagy más számlát helyettesítő bizonylat kibocsátása során, amennyiben a számlát vagy bizonylatot a terméket beszerző személynek az adóköteles esemény bekövetkeztének hónapját követő hónap tizenötödik napja előtt állítják ki.”;

15. a 28d. cikk (4) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adó felszámíthatóvá válik a 22. cikk (3) bekezdése a) pontjának első albekezdésében meghatározott számla vagy más számlát helyettesítő bizonylat kiállításakor, amennyiben a számlát vagy bizonylatot az adóköteles esemény bekövetkeztének hónapját követő hónap tizenötödik napja előtt állítják ki.”;

16. a 28e. cikk (1) bekezdésében:

– az első albekezdésben a második mondat helyébe a következő rendelkezés lép:

„Különösen a 28a. cikk (6) bekezdésében említett Közösségen belüli termékbeszerzés esetében az adóalapot a 11. cikk A. része (1) bekezdése b) pontjának, valamint a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően határozzák meg.”;

– a második albekezdés a következő mondatdal egészül ki:

„Amikor a Közösségen belüli termékbeszerzés időpontját követően a beszerző visszakapja az azon tagállamban megfizetett jövedéki adó összegét, amelyikből a terméket feladták, illetve szállították, ennek megfelelően az adóalapot képező összeg csökken azon tagállamban, ahol a Közösségen belüli beszerzés történt.”;

17. a 28e. cikk (2) és (3) bekezdésének sorszámozása (3)-ra, illetve (4)-re változik és az a következő új, (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A 28c. cikk A. részének d) pontjában említett termékértékesítések esetén az adóalap meghatározása a 11. cikk A. része (1) bekezdése b) pontjának, valamint a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően történik.”;

18. a 28f. cikkben:

– a 17. cikk (3) bekezdésének b) pontjában a „28c. cikk A. része” helyébe a következő „28c. cikk A. és C. része” szöveg lép,

- a 17. cikk (4) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A fentiek alkalmazásában:

- a) a 79/1072/EGK irányelv 1. cikkében említett adóalanyokat a fenti irányelv alkalmazása tekintetében szintén nem belföldön letelepedett adóalanyoknak kell tekinteni, amikor annak területén belül csak termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást bonyolítottak le olyan személyeknek, akiket a 21. cikk 1. pontjának a) alpontjában foglaltaknak megfelelően az adó megfizetésére kötelezett személyként jelöltek meg;
- b) a 86/560/EGK irányelv 1. cikkében említett adóalanyokat a fenti irányelv alkalmazása tekintetében szintén nem a Közösségben letelepedett adóalanyoknak kell tekinteni, amikor belföldön csak termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást bonyolítottak le olyan személyeknek, akiket a 21. cikk 1. pontjának a) alpontjában foglaltaknak megfelelően az adó megfizetésére kötelezett személyként jelöltek meg;
- c) a 79/1072/EGK és a 86/560/EGK irányelv nem vonatkozik azon termékértékesítésekre, amelyek a 28c. cikk A. része alapján mentességet élveznek, vagy élvezhetnek, ha az értékesített termékeket a beszerző adja fel vagy szállítja, illetve ha a feladás vagy szállítás annak számlájára történik.”;

19. a 28g. cikkben:

- a 21. cikk 1. pontjának a) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„a) azon adóalany, aki adóköteles termékértékesítést vagy a b) pontban említetteken kívüli szolgáltatásnyújtást végez.

Amennyiben az adóköteles termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást nem belföldön letelepedett adóalany végzi, a tagállamok elfogadhatnak olyan feltételeket, amelyek révén az adót egy másik személy által kell megfizetni. Ilyen másik személynek ki lehet jelölni többek között az adóképviselet vagy azon személyt, akinek az adóköteles termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást teljesítik.

Az adót azonban azon személynek kell megfizetnie, akinek a termékértékesítéseket végzik, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

- az adóköteles ügylet olyan termékértékesítés, amelyet a 28c. cikk E. részének (3) bekezdésében rögzített feltételek alapján végeznek,
- azon személy, aki számára a termékértékesítést végzik egy másik, az ország területén a hozzáadottérték-adó tekintetében nyilvántartott adóalany vagy nem adóalany jogi személy,
- a nem belföldön letelepedett adóalany által kiállított számla megfelel a 22. cikk (3) bekezdésének.

A tagállamok azonban eltérést engedélyezhetnek e kötelezettség alól azon esetben, ha a nem belföldön letelepedett adóalany adóképviseletet jelölt ki azon országban.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy nem az adóalany, hanem valaki más vállal együttes és egyetemleges felelősséget az adó megfizetéséért,”

- A 21. cikk 1. pontjának b) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„b) azon személyek, akik számára a 9. cikk (2) bekezdése e) pontjának hatálya alá tartozó szolgáltatásokat nyújtják, vagy azon hozzáadottérték-adó tekintetében az ország területén nyilvántartott személyek, akik számára a 28b. cikk C., D., vagy E. részében említett szolgáltatásokat nyújtják, amikor a szolgáltatást külföldön letelepedett adóalany végzi; a tagállamok azonban előírhatják, hogy a szolgáltatást nyújtó az adó megfizetéséért együttesen és egyetemlegesen legyen felelős;”

20. a 28h. cikkben:

- a 22. cikk (1) bekezdése c) pontjának első francia bekezdése a „kivéve az olyan szolgáltatásnyújtásokat, amelyek tekintetében az adót kizárólag a 21. cikk 1. pontja b) alpontjának megfelelően” szövegrész után a következő szövegrésszel egészül ki „és a 21. cikk 1. pontja b) alpontjának megfelelően”,

- a 22. cikk (1) bekezdése c) pontjának második francia bekezdése után a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„– minden adóalany, aki az ország területén Közösségen belüli termékbeszerzést végez a 4. cikk (2) bekezdésében említett, külföldön végzett gazdasági tevékenységekhez kapcsolódó ügyletek számára,”;

- a 22. cikk (3) bekezdésének b) pontja a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„– amennyiben a 28c. cikk E. része (3) bekezdésének rendelkezéseit alkalmazzák, ott határozottan utalnak az adott rendelkezésre, valamint azon hozzáadottérték-adó-azonosító számra, amelynek keretében az adóalany a Közösségen belüli beszerzést, valamint a későbbi termékértékesítést végezte, továbbá azon számra, amellyel azon személy, aki számára e termékértékesítést végezték, azonosítható a hozzáadottérték-adó szempontjából,”

- a 22. cikk 4. pontja c) alpontjának második francia bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„– másrészt, a 28a. cikk (1) és (6) bekezdésében említett Közösségen belüli termékbeszerzések összértéke, levonva a hozzáadottérték-adót, amelyek után az adó felszámíthatóvá vált.

A következőket ugyancsak közölni kell: a 8. cikk (1) bekezdése a) pontjának második mondatában és a 28b. cikk B. rész (1) bekezdésében említett olyan

termékértékesítés összértéke, levonva a hozzáadottérték-adót, amelyet belföldön teljesítettek, és amelyre az adó a bevallási időszak alatt vált felszámíthatóvá, amennyiben a termékek szállításának vagy feladásának helye egy másik tagállam területén van; és az összérték, csökkentve a belföldön végzett olyan termékértékesítések hozzáadottérték-adójával, amely tekintetében az adóalanyt a 28c. cikk E. részének (3) bekezdése alapján az adó megfizetéséért felelős személyként jelölték meg, és amely alapján az adó a bevallási időszak során esedékessé vált.”,

- a 22. cikk (6) bekezdése b) pontjának első albekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„b) Minden, a hozzáadottérték-adó szempontjából azonosított adóalany összesítő bevallást is benyújt a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartott azon termékbeszerzőkről, akiknek a 28c. cikk A. része a) és b) pontjában megállapított feltételek alapján a termékeket értékesítette, valamint azon címzetekről, akiket az ötödik és hatodik albekezdésben említett ügyletekben a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartanak.”,

- a 22. cikk (6) bekezdése b) pontja harmadik albekezdésének első francia bekezdésében szereplő „28c. cikk A. része” helyébe a „28c. cikk A. részének a) pontja” szöveg lép,
- a 22. cikk (6) bekezdés b) pontjában foglalt negyedik albekezdés első francia bekezdésében szereplő „28c. cikk A. részében” szöveg helyébe a „28c. cikk A. részének a) pontjában” szöveg lép, továbbá az „és az értékesített termékek 28e. cikk (1) bekezdése szerint meghatározott értéke” szövegrész helyébe az „és az értékesítések 28e. cikk (2) bekezdése szerint meghatározott összértéke” lép,

- a 22. cikk (6) bekezdésének b) pontja a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 28b. cikk A. része (2) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott esetekben a hozzáadottérték-adó tekintetében belföldön nyilvántartott adóalany az összesítő bevallásban köteles világosan és egyértelműen említést tenni a következőkről:

- azon szám, amellyel a hozzáadottérték-adó tekintetében az ország területén azonosítják, és amelyen a Közösségen belüli beszerzéseket és a későbbi termékértékesítéseket végezte,

- azon szám, amellyel az adóalany által végzett későbbi értékesítés címzettjét a feladott, illetve szállított termékek érkezési helye szerinti tagállam területén azonosítják,

- továbbá mindegyik címzett vonatkozásában az adóalany által a feladott, illetve szállított termékek érkezési helye szerinti tagállam területén végzett értékesítések összértéke, levonva belőle a hozzáadottérték-adó összegét. Ezen összegekről azon naptári negyedévre vonatkozólag nyilatkoznak, amelyre az adó felszámíthatóvá vált.”,

- a 22. cikk (11) bekezdése a következő szövegrésszel egészül ki a bekezdés elején: „(11) A 28a. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett jövedéki termékek Közösségen belüli beszerzése esetében, valamint”;

21. a 28i. cikk helyébe a következő lép:

„28i. cikk

A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozások

A 24. cikk (3) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

»Új szállítóeszközöknek a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek szerinti értékesítéseit, valamint a nem belföldön letelepedett adóalany által végzett termékértékesítéseket és szolgáltatásokat minden körülmények között ki kell zárni a (2) bekezdés szerinti adómentességből.«;

22. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„28n. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) Ha a termékek:

- 1993. január 1. előtt a 3. cikkben foglaltak értelmében kerültek az ország területére,

és

- azokat az adott ország területére történő belépést követően a 14. cikk (1) bekezdésének b) vagy c) pontjában, vagy a 16. cikk (1) bekezdésének A. részében meghatározott szabályok egyikének hatálya alá helyezték,

és

- 1993. január 1. előtt nem kerültek ki e szabályok hatálya alól, akkor azon rendelkezések, amelyek azon időpontban voltak hatályban, amikor a termékeket az említett szabályok hatálya alá helyezték továbbra is érvényben maradnak arra a vonatkozó rendelkezések által meghatározott időszakra nézve, amíg a termékek az említett szabályok keretén belül maradnak.

(2) A következőket termékimportnak kell tekinteni a 7. cikk (1) bekezdése értelmében:

- a) a termékek kivonása – ideértve azok szabálytalan kivonását is – a 14. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett szabályok alól, amelyek hatálya alá a termékeket a (1) bekezdésben rögzített feltételek mellett 1993. január 1. előtt helyezték;
- b) a termékek kivonása – ideértve azok szabálytalan kivonását is – a 16. cikk (1) bekezdésének A. részében említett szabályok alól, amelyek hatálya alá a termékeket a (1) bekezdésben rögzített feltételek mellett 1993. január 1. előtt helyezték;
- c) egy 1993. január 1. előtt megkezdett közösségi árutovábbítási művelet lezárása azon célból, hogy valamely adóalany e minőségében a Közösségen belül 1993. január 1. előtt ellenérték fejében termékértékesítéseket végezzen;
- d) egy 1993. január 1. előtt megkezdett külső árutovábbítási művelet lezárása;
- e) a c) pontban megállapított feltételek mellett megkezdett külső tranzit művelet vagy a d) pontban említett Közösségen kívüli árutovábbítási művelet során elkövetett szabálytalanságok, illetve jogsértések;
- f) az adófizető, illetve nem adóalany részére 1993. január 1. előtt egy másik tagállamban értékesített termékek belföldi felhasználása, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:
 - e termékek értékesítése adómentesen, vagy valószínűleg adómentesen történt a 15. cikk 1. és 2. pontjának értelmében,
 - a termékeket nem hozták be az országba 1993. január 1. előtt.

A c) pont alkalmazásában a »közösségi árutovábbítási művelet«: termékek feladása, illetve szállítása a közösségi árutovábbítási eljárás keretében, vagy a T2 L jelzésű okmány, illetve a Közösségen belüli termékmozgást igazoló igazolvány alapján; vagy pedig a termékek postai úton történő feladása.

(3) A (2) bekezdés a) – e) pontjában említett esetekben, a 7. cikk (2) bekezdésének értelmében a behozatal helyének az

a tagállam számít, amelynek területén a termékek nincsenek többé azon szabályok hatálya alatt, amelyek hatálya alá 1993. január 1. előtt helyezték azokat.

(4) Eltérve a 10. cikk (3) bekezdésétől, az e cikk (2) bekezdése értelmében a termékimport adóköteles esemény előfordulása nélkül zárul le, ha:

- a) a behozott termékeket a 3. cikk értelmében a Közösségen kívülre adják fel vagy szállítják;

vagy

- b) a (2) bekezdés a) pontja szerint behozott termékek nem szállítóeszközök, és azokat azon tagállamba adják fel vagy szállítják, ahonnan azokat kivitték, és azon személynek küldik vissza vagy szállítják, aki azokat kivitte;

vagy

- c) a (2) bekezdés a) pontjának értelmében a behozott termék olyan szállítóeszköz, amelyet 1993. január 1. előtt szereztek be vagy hoztak be egy tagállam hazai piacán érvényben lévő általános adózási feltételeknek megfelelően a 3. cikk értelmében, és/vagy kivitelük okán semmiféle hozzáadottértékadó-mentességben vagy -visszatérítésben nem részesültek.

E feltételt akkor kell teljesítettnek tekinteni, ha a szállítóeszköz első használatának az időpontja 1985. január 1. előtt volt, vagy ha a behozatal következtében esedékes adó összege jelentéktelen.”;

23. a 33a. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Közösség vámterületének részét képező, de az ezen irányelv alkalmazásában harmadik területnek minősülő területről a Közösség országaiba kerülő 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett termékek a következő rendelkezések hatálya alá tartoznak:

- a) az ilyen termékek Közösség területére történő beléptetésére vonatkozó eljárás megegyezik a Közösség hatályos vámrendelkezéseiben rögzített eljárással, amely a termékeknek a Közösség vámterületére történő behozatalát szabályozza;

- b) amikor az ilyen feladott, illetve szállított termékek érkezési helye nem azon tagállam területén található, ahol azokat a Közösség területére beléptették, akkor mozgásuk a Közösségen belül a Közösség hatályos vámrendelkezéseiben rögzített közösségi belső árutovábbítási eljárás hatálya alá tartozik, amennyiben olyan értelmű nyilatkozatot tettek, hogy azokat a Közösség területére való beléptetésekor az e rendelkezések hatálya alá helyezik;

- c) amikor a Közösség területére történő beléptetés pillanatában a termékekre olyan körülmény vonatkozik, amelynek értelmében azok a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti behozatalnál a 16. cikk (1) bekezdés B. részének a), b), c) és d) pontjában említett valamelyik vámintézkedés alá vagy egy átmeneti intézkedés folytán a behozatali vám alól való teljes mentesség alá tartozhatnak, akkor a tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezzel a termékek ugyanazon feltételek mellett maradhatnak a Közösség területén, mint amelyeket az ilyen intézkedések alkalmazása céljából rögzítettek.

(2) A Közösség vámterületének részét képező, de az ezen irányelv alkalmazásában harmadik területnek minősülő területen található rendeltetési helyre valamely tagállamból feladott vagy szállított, a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontjában nem említett termékek a következő rendelkezések hatálya alá tartoznak:

- a) e termékek Közösség területén kívülre történő kivitelére vonatkozó eljárás megegyezik a Közösség olyan hatályos vámrendelkezéseivel, amelyek a termékeknek a Közösség vámterületén kívülre történő kivitelére vonatkoznak;
- b) olyan termékek esetén, amelyeket újra behozatal céljából ideiglenes jelleggel visznek ki a Közösség területéről, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy e termékek újrabehozataluk során ugyanúgy részesülhessenek azon rendelkezések biztosította kedvezményekben, amelyeket akkor alkalmaznának, ha a termékeket ideiglenes jelleggel a Közösség vámterületéről vitték volna ki.”;

24. a 85/362/EGK ⁽¹⁾ irányelv 1992. december 31-től kezdődően hatályát veszti;

25. a 69/169/EGK ⁽²⁾ irányelv 6. cikke 1993. január 1-jétől kezdődően hatályát veszti.

2. cikk

(1) A Spanyol Királyság és az Olasz Köztársaság 1993. január 1-jétől kezdődően egy két éves meg nem hosszabbítható időszakra felhatalmazást kap a 18. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében meghatározott egyidejű adólevonás elvétől eltérő rendelkezések alkalmazására. E rendelkezések nem késleltethetik egy hónapnál hosszabb ideig azon időpontot, amikor a levonás jogával – miután az már fennáll – a 18. cikk (1) bekezdése alapján élni lehet.

Az olyan adóalanyok esetén azonban, akik a negyedéves adófizetési tárgyidőszakokra benyújtják a 22. cikk (4) bekezdésében meghatározott nyilatkozataikat, a Spanyol Királyság és az Olasz Köztársaság jogosult úgy rendelkezni, hogy a levonás jogával – ami fennáll, és amit egy adott negyedévben gyakorolni lehetne a

18. cikk (1) bekezdése alapján – csak a következő negyedévtől lehessen élni. E rendelkezés csak akkor érvényes, ha a Spanyol Királyság vagy az Olasz Köztársaság feljogosítja az ilyen adóalanyokat, hogy a havi bevallások benyújtását válasszák.

(2) Eltérve a 15. cikk 10. pontjának harmadik albekezdésétől, a Portugál Köztársaság, a Francia Köztársaság, a Holland Királyság és a Németországi Szövetségi Köztársaság jogosult az 1992. december 31. után kötött szerződések vonatkozásában a visszafizetési eljárás megszüntetésére abban az esetben, amennyiben azt ezen irányelv legkésőbb 1993. október 1-jéig megtiltja.

3. cikk

A Bizottság javaslatára a Tanács egyhangú döntéssel 1993. június 30. előtt részletes szabályokat alkot az adóalanyok között bonyolódó láncügyletek adózásáról annak érdekében, hogy e szabályok 1994. január 1-jén hatályba léphessenek.

4. cikk

(1) A tagállamok hozzáigazítják a jelenleg érvényben lévő hozzáadottértékadó-rendszereiket az ezen irányelv rendelkezése-
ihez.

A tagállamok elfogadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek módosított rendszereik 1993. január 1-jén történő hatálybalépéséhez szükségesek.

Azonban a tagállamok rendelkezhetnek akként, hogy legkésőbb az 1993-as év második naptári negyedévéről készített összesítő bevallásban szerepeljen azon információ, amely a 22. cikk (6) bekezdése b) pontjának utolsó albekezdésében megnevezett azon ügyletekre vonatkozik, amelyek után az 1993-as év első három naptári hónapjában az adó esedékessé válik.

(2) Eltérve az (1) bekezdés második albekezdésétől, a tagállamok jogosultak a szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések meghozatalára annak érdekében, hogy legkésőbb 1984. január 1-jéig végrehajtsák az 1. cikk következő pontjaiban rögzített rendelkezéseket:

- 11. pont,
- 13. pont, amennyiben az összefügg a 28c. cikk E. részének (3) bekezdésével,
- 19. pont, amennyiben az összefügg a 21. cikk 1. pontjának a) alpontjával,
- 20. pont, amennyiben az összefügg az előző francia bekezdésekben említett ügyletekkel kapcsolatos kötelezettségekkel.

Azon tagállamok, amelyek 1993. január 1-jén a fent említettekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaznak, megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 22. cikk (6) bekezdésében, valamint a közvetett adózás területén érvényesülő igazgatási együttműködésre vonatkozó jelenlegi közösségi rendelkezésekben rögzített elvek 1993. január 1-jétől kezdve feltétlenül érvényesüljenek.

⁽¹⁾ HL L 192., 1985.7.24., 20. o. A legutóbb a 90/237/EGK irányelvvel (HL L 133., 1990.5.24., 91. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 133., 1969.6.4., 6. o. A legutóbb a 91/680/EGK irányelvvel (HL L 376., 1991.12.31., 1. o.) módosított irányelv.

(3) Eltérvé az (1) bekezdés második albekezdésétől, a Németországi Szövetségi Köztársaság jogosult mindazon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések meghozatalára, amelyek szükségesek az 1. cikk (10) bekezdésében rögzített rendelkezéseknek a 28a. cikk (1a) bekezdésének a) pontjára tekintettel legkésőbb 1993. október 1-jéig történő végrehajtásához.

(4) A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az ezen irányelv alapján meghozott intézkedésekről.

(5) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(6) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1992. december 14-én.

a Tanács részéről

az elnök

N. LAMONT